

NOVA

SOČA

(Izdaja za Gorico.)

„Nova Soča“

izhaja vsak petek o polne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 4-40,
Pol leta . . . . . „ 2-20,
Četrta leta . . . . . „ 1-10

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglase pri upravnistvu.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kedar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in upravnistvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Oznanila

in „poslanice“ plačajo se za štiristopno petit-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1 krat,
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunski in Solski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Goriško pokopališče.

Minulo je že potrebno število let, da se je moglo staro pokopališče na cesti Franca Jožefa povsem opustiti in spremeniti v šetališče, kakor je bilo sklenjeno. Zdaj se na onem kraju polagoma prireja javni ljudski vrt, ki bo Gorici v veliko korist; naše mesto veliko pridobi z novim šetališčem tudi zaradi tega, ker odslej bo odstranjena zavira, ki je doslej bila vzrok, da bogati tujci in domačini niso hoteli v obližju starega pokopališča zidati palač in vil. Odslej bo to ravno narobe: novi ljudski vrt povzdigne v vsakem oziru najlepši del našega mesta.

Kakor moremo torej Goričani biti veseli in zadovoljni, da se je opustilo staro pokopališče, katero je vsled rastočega mesta prišlo v najlepšo in najživahnejšo ulico, tako moramo obzaloovati in obsojati, da se je novo pokopališče postavilo tje, kjer je. Nič niso pomagali tehtni ugovori, da je tamošnji svet ilovnat in vlažen, da voda iz onih strani se odteka proti Gorici in celo skozi mesto, kar bi v zdravstvenem oziru utegnilo postati usodepolno, ne, vse to ni nič izdalo, ker nekateri ljudje, ki so imeli v tej reči besedo in upliv, so hoteli oni svet drago prodati goriškemu mestu za novo pokopališče. Pokojni Favetti je mnogo zakrivil, da se je uresničila ona nesrečna misel, ker žel je na roko ljudem, ki so pri novem pokopališču iskali lasten dobiček.

Ne bomo tu preiskovali vzrokov Favettijeve gorečnosti za novo pokopališče na sedanjem prostoru, dasi bi lahko rekli na to stran marsikaj zanimivega, saj je dal že oster račun pred večnim sodnikom od svojega delovanja. Rečemo pa le toliko, da je nejevolja proti novemu pokopališču dospela že do tolike višine, da se je začelo resno pretresati uprašanje, ali bi ne kazalo poskrbeti za novo pokopališče na kakem pripravnem kraju. „Zdaj“ rekli so nekateri uplivnejši možje, „ko se tudi Favetti še po smrti koplje v kromberški vodi, trebalo bi misliti na to, da bi Gorica čim prej dobila novo, sposobno in spodobno pokopališče.“

Uzroki so prav tehtni. Sedanje pokopališče je tako, da bi ga vlada morala že davno prepovedati. Kje imajo oči zdravstvene oblasti, da tako trdovratno molče k goriškemu „kopališču za mrtve“ (bagnu per i morti)? V Gorici nam zadošča pokopališče za žive poleg ljudskega vrta, svojim mrtvim pa želimo spodobnega pokopališča.

Ves svet na novem pokopališču je poln

PODLISTEK

Beneška Slovenija

Milanski dnevnik „Il Secolo“ ima vsak mesec prilogo pod naslovom „Le cento città d'Italia“, (Sto italijanskih mest); to je samostojen, prav čeden ilustriran list, kateremu namen pojasnjuje že naslov. List izhaja 27. leto.

Številka z dné 30. novembra t. l. je cela posvečena trgovskemu središču velikega dela beneške Slovenije — Čedadu (Civida-le), pa tudi beneški Sloveniji samej. Berilo krasí 28 prav dobro izdelanih slik, med temi: hudičev most čez Nedižo v Čedadu (ponte del diavolo), cerkev sv. Frančiška, mestna hiša, mestna bolnica, vzgojevališče Pavla Dijakova, trg Pavla Dijakova, velika cerkev in razni njeni notranji in zunanji deli, tri slike znamenite cerkve sv. Ivana antreškega v robu, romarska cerkev na Stari gori itd.

Berilo je prav lepó razvrščeno in temeljito ter z ozirom na beneške Slovence povsem nepristransko.

Na prvem mestu govori o postanku Čedadu. Neka hebrejska plošča dokazuje, da je Čedad nastal že 223 let pred Kristom.

vode. Ko izkopljejo grob, nateče se vanj toliko vode, da ni mogoče vanj položiti rakve, ako ne izplujejo poprej vode iz njega. Svet je takó mehan, da ne drži niti nagrobnih kamnov, ki se nagibajo na levo in desno. S tem nastajajo rodbinam sitnosti in stroški, da morajo svet pod spominki utrjevati s koli — kakor v Benetkah, ko hoté zidati kako poslopje. Kje na svetu bi trpeli take škandalozne razmere? Vsled tega raste čedalje bolj število onih, ki se dajo pokopati v okolici: v St. Andrežu, v St. Petru ali na Sv. Gori.

Da tako pokopališče slabo upliva na zdravstveno stanje, to je naravno in dokazano. Naše pokopališče pa je v tem pogledu silno nevarno, kajti voda teče proti mestu in po Kornu celo skozi mesto. Ali ni to očitna nevarnost, ako se zanesejo k nam nalezljive bolezni? Kolera prezimuje v Budimpešti! Ali ni lahko mogoče, da se na spomlad zopet razširi in zatrosi tako tudi k nam? Kaj bo, ako bo Koren poln kolernih bacilov iz pokopališča? Slavna vlada, kje imaš oči, da molčiš k takó blizkim nevarnostim, ki preté prebivalstvu našega mesta?

Čujemo, da se je v Gorici sestavil odbor človekoljubnih mož, ki hoté oskrbeti novo pokopališče — na delnice. Malo čudno in neuvabno bi to bilo, a na vsak način neizogibno potrebno, ako ne marajo mero-dajni krogi storiti svoje dolžnosti.

Ne bomo za danes dalje razpravljali o namerah tega odbora, vendar pa si ne moremo kaj, da bi gospodom ne polagali na srce, naj nikar ne mislijo na pokopališče proti Solkanu, zlasti ne okoli vile plem. Ceconi-ja, ker bi na tak način ne dosegli svojega namena v oni meri, kakor želé in kakor je potrebno. Vrh tega je na vsak način želeli, da bi bilo pokopališče blizu kake mestne cerkve — v kar bi bila posebno pripravna cerkev Sv. Roka. Novo pokopališče bi se torej moralo nahajati proti St. Petru ali Vrtojbi. Ako želé doseči zaželjen uspeh, bodo morali na vsak način pustiti severno stran mesta ter držati se jugo-uhoda. Zgodi se!

Državni zbor

Razni poslanci, med temi Steinwender, Gross, Vašaty in slednjič Gessmann so interpelovali vlado zaradi slabega gospodarstva in poslovanja zavarovalnega društva „Avstrijski Feniks“. — Na te inter-

Pozneje je bil oni kraj najbrže zapuščen, dokler ga ni zopet povzdignil Julij Cezar; po njem je dobilo mesto ime Forum Julii. Pozneje je mesto dobilo še več drugih imen, med temi „Staro Miezto“ in „Julianska Sloveno“ (!)

Dalje govori v posebnem članku o longobardskem in frankovskem gospodstvu v Čedadu, potem o gospodstvu patrijarhov, beneške republike ter o poznejši dobi od padca beneške republike do današnjih dnij. Vsi ti sestavki so prav zanimivi, da jih z veseljem čita vsakdo, kdor se je količkaj zanimal za te kraje. Od padca Napoleonovega do l. 1866. bili so Čedadci pod avstrijsko oblastjo. Toda, čitamo tamkaj, plemenita njih krv ni mirno prenašala tujega jarma. Zató so se dol. 1866. tudi Čedadci odlikovali v borbah za „jedinstvo ljubljene italijanske zemlje.“ In zdaj, pripoveduje pisatelj dalje, Čedadci previdno in pošteno delovaje pričakujejo, da jim politični dogodki otresejo z vratú dušé in morečo vshodno politično mejo. (Odkar je sedanja politična meja med Avstrijo in Italijo, Čedad propada, ker nima več prejšnjega ozemlja za sabo in vsled tega je prav izdatno pojenjala tamošnja trgovina. Srčna želja Čedadcev je torej, da bi dobili več prostega ozemlja okoli sebe, t. j. da bi se italijanska meja pomaknila bolj proti vshodu.)

V več člankih se dalje opisujejo zgodovinsko-važni ostanki in starine, med temi znameniti kapitelski arhiv in arheo-

logijski muzej. O vsem tem ne bomo govorili, ker nam tega prostor ne dopušča.

Posebno nas zanima zadnji del pod naslovom „La Slavia Italiana“. Našemu „Corrieru“ ta del gotovo ne bo po volji, če tudi se nahaja v prilogi skrajno-irredentovskega lista, kar pa nas toliko bolj veseli, ko prihajajo od take strani pravični, pošteni glasovi.

Članek „Il distretto di San Pietro“ (Šentpeterski okraj) opisuje na kratko krajevno in narodnostne odnose. Takoj od začetka prav krepko zavrne tiste hujške, ki kličejo na „vojno proti beneškim Slovincem.“ Članek pravi, da Slovinci v šentpeterskem, tarčentskem in možniškem (Mogio ob pontebški železnici) okraju so mirno, skoro apatično ljudstvo; njih blagostanje se je precej zboljšalo, zató si ne želé nikakih sprememb (kar je resnica). Kar je izobražencev, so celó prav dobri italijanski patrijoti. Zató članek zavrača nadaljne hujskarije v zmislu našega „Corriera“.

Jako laskavo opisuje šege in navade beneških Slovencev. Njih jezik je nježen in ob enem krepak; on je bogat, lepodonec, izredno plastičen in pripraven za izražanje najkrepkejših strastij kakor najnežnejših čustev. Beneški Slovinci so odkritosrčni: njih šege so patrijalhalčne; oni so nenavadno gostoljubni. Neizmerno ljubijo svojo zemljo. Beneški Slovinci so nenavadno pošteni ljudje; oni svojih hiš in drugih poslopij niti

njegovo delovanje splošno, pravi zopet, da so to splošne dolžitve brez podloge. Prav tako dela tudi, kadar odgovarja na interpelacije, kakor danes na interpelacijo Gessmannovo o zavarovalni družbi „Phoenix“. Taka državna uprava je lahkomišelná — frivolna ne smem reči. Grofu Taaffeju ni nikdar zato, da bi odpravil, kar je slabega. Pred leti govoril sem tu o razmerah v dunajski bolnici. Sestavila se je komisija, iz katere pa sem moral izstopiti, ker je preiskovala skrajno pristransko. Vzlic večletnemu trudu nisem mogel doseči, da bi se bili zapisniki objavili. Ministerski predsednik pravi, kadar kdo napade uradnike njegove, da ni dostojno napadati odsotne osebe. Uradniki niso odsotni, ker jih zastopa minister, odsotno je tu le — prebivalstvo. Grofu Taaffeju ne branim, da me obsipa s psovkami, če se mu to zdi potrebno in če je tega vajen. Moj zasebni in politični značaj je tako vzvišen, da mi grof Taaffe s psovkami ne more do živga. Govornik navaja potem nepregledno vrsto podrobnosti o zdravstvenih razmerah sploh in zlasti o razmerah v dunajskih bolnicah, dokazuje, da je vse birokratično in protekcionistično urejeno. — Vlada je nasprotna delavskim shodom in jih prepoveduje iz najbolj ničevih razlogov. Tako se je prepovedal neki delavski shod, češ, da so se vse naznanjene točke sporeda razpravljale že na drugem shodu in da ima shod namen, razburiti prebivalstvo. To se pravi ljudi za norca imeti. In okrajni glavarji menda vendar niso za to, da imajo ljudi za norca. Okrajni glavar Hercog v Voitsbergu je o priliki zadnjega štrajka dal razglasiti, da bodo delavce, ako nadaljujejo štrajk, dal zapreti, da bodo obsojeni tudi na 20 let v ječo in da jih bo z orožjem na delo silil. To je bilo protizakonito pretenje v namen, oplášiti delavce. Tudi znanstvena predavanja se pogostoma zabranjujejo. Ako se dotičniki ne pritožijo, odgovarja ministerski predsednik na naše interpelacije: saj nima nihče škode od tega. Ako pa je bil podan rekurs, zavrne ga vlada, na interpelacijo pa odgovarja grof Taaffe: saj je bila pritožba zavrnena, drugega nimam reči ničesar. Vredno bi bilo spisati knjigo, kako ravna vlada s poslanci. V Toplicah je grof Wohlis razpustil neki shod, ker so gostje poskali in utemeljil to svojo naredbo, da tudi v parlamentu ne smejo gostje poskati.

Meseca oktobra primeril se je v Krakovu nečuten slučaj. Policija zaprla je nekega delavca. Zjutraj pride mati iskat svojega sina na policijo in ga najde vsega krvavega pod klopjo. Z veliko težavo je izposlovala, da so sina prepeljali v bolnico, kjer je nekaj dnij pozneje umrl. Kdo je

po noči ne zapirajo. Ljubijo petje, godbo in ples.

Zanimiva je dalje razprava „Origine degli Sloveni in Friuli“ (Početek Slovencev na Furlanskem). Zgodovinske črtice so povsem stvarne in resnične; članek omenja tudi Rutajeve spise. Navaja celó sodbo nekaterih preiskovalcev, da stari Veneti so bili slovanskega rodu in da so že v najstarejših časih Slovani bivali na tej strani Donave. Pripoveduje dalje o slovenskih naselbinah na Furlanskem in pravi, da oni Slovinci so se sicer pofurlanili, ker so bili ločeni od svojih drugih rojakov, vendar da so še vedno ohranili znake svojega slovenskega vira, namreč blag in miren značaj, ki jih še zdaj odlikuje od ostalih furlanskih sosedov.

Beneški Slovinci se prav ponosno držé starih običajev in svojega jezika; zató so ohranili svojo narodnost do današnjega dne v onih mejah, katere so imeli že pred tisoč leti. — Njih zgodovina je malo znana, ker listine o njih preteklosti so se pozgubile.

In s tem moramo končati svoj članek, iz katerega je razvidno, da tudi v Italiji se nahajajo možje, ki nepristranski sodijo o drugonarodnih sosedih. Kakó vse drugače bi se glasili oni članki, ko bi časopis „Le cento città d'Italia“ izhajal kot priloga našemu „Corrieru“? ! !

Svoji k svojim!

moža ubiti? Vse prizadevanje, poizvedeti tistega redarja, ki je bil kriv smrti, je bilo brezuspešno, kajti preiskava se je ustavila. Nič se ni izvedelo, ne kdaj je bil mož ubit, ne kdo ga je ubil. Ali ne umejete, da je tako skrivanje prenevarno in daje povod groznim sumnjam? Da je uprava tako silno slaba, tega je večinoma kriv grof Taaffe, ker ne ve, kako pravno nalogo ima izpolnjevati, ker nima tega, kar bi bilo zanj najvažnejše, npravne resnobe!

Razprava se na to ustavi in finančni minister predloži zakonski načrt o začasnem pobiranju davkov za mesec januar, februar in marec l. 1893.

V sobotni seji naznanil je Smolka odstop ministra grofa Kuenburga, potem pa se je začela razprava o Taaffejevem odgovoru na interpelacije proti družbi „Avstrijski Feniks.“ — Prvi je govoril dr. Gessmann ter ostro bičal poslovanje imenovanega zavoda. Odgovarjala sta vladna zastopnika barona Piappart in Call. Zadnji je dokazoval, da vlada vestno nadzoruje poslovanje imenovane družbe. — Dr. Vašaty in Lueger sta tudi posegla v razpravo ter čitala vladne levite.

Posl. dr. Vašaty pojašnjuje korist, katero imajo zavarovalci na Nemškem, kjer je zavarovalstvo podržavljeno. Pri nas se ni še nič storilo za zavarovanje. Zalostno je, če država dovoli, da se nje podaniki javno skubejo. Poslanec Mašek hotel je ustanoviti novo zavarovalno družbo; ko mu pa vlada ni hotela potrditi pravih, pretil je grofu Taaffeju, da izstopi iz vladne stranke. Hitro na to je vlada potrdila pravila. Tako naj bi tudi parlament postopal.

Razprava se je sklenila ne da bi se bilo vršilo kako glasovanje. Zgubil se je torej eden dan — zastoj.

Ministerski odlok, da celovski mestni zastop mora slovenske vloge slovenski reševati, je silno razburil nemške liberalce in nacionalce. V poslanski zbornici pa sta v torek stavila poslanca Steinwender in Ghon stavljeni predlog: zbornica naj izvoli odsek 24 članov, ki naj preiskuje o veljavnosti rečene ministerste odredbe. — Steinwender je obširno utemeljeval svoj predlog z ničevimi razlogi, češ, da ona peščica Slovencev v Celovcu ne čuti potrebe, da se slovenske vloge tako tudi rešujejo, ampak da te hujskarije prinašajo v Celovec tudi izza meje koroške. Toda vsa njegova zgovornost ni nič izdala, kajti njegov predlog je bil odklonjen s 127 glasovi proti 86. Ta sklep zbornice je silno razkačal sina slovenske matere, posl. Morrēja, da je vskliknil: To je nasilstvo! Tako se postopa z Nemci.

Nadaljevala se je razprava o pravačunu ministerstva notranjih rečij. — Posl. dr. Rutovski kara vlado, da preslabo nadzoruje zavarovalne družbe in pravi, da bi se moralo čim prej uvesti posilno zavarovanje zoper ogenj! — Dalje govori o velikem izseljevanju v Ameriko in pravi, da treba to važno uprašanje zakonito urediti.

Posl. dr. Kronawetter misli, da se je vsaj jdenkrat na leto spominjati tudi tistih, ki nimajo volilne pravice. Pravo o svobodni selitvi je za delavca gola ironija, kajti čim začne delavec štrajk, tirajo ga po odgonu v domovinsko občino. Na tako nezakonit način se oropajo delavci eksistence. V Krakovu prijeli so nekega učitelja Rubiustejna, ga zaprli — brez povoda — dvanaest dni ter ga skozi vres Krakov po odgonu tirali v domovinsko občino. Državno sodišče je spoznalo, da se je s tem kršil zakon, a kaj hasni to dotičniku? Ako pomislimo, kako brezobzirno, surovo in brutalno se ravna z državljani, potem pač ni dosti govoriti o zakonih. Grof Taaffe je prisegel, izvrševati zakone. Zbornica naj ga s posebno resolucijo pozove, da predloži zakon o odgovornosti uradnikov za njih uradne čine. (Posl. Pernerstorfer: Kako dolgo nam je še čakati takega zakona?) Takega zakona pa ne dobimo, dokler bo gospodaril sedanjí parlament. Vladi bi tako dolgo ne bilo dovoliti proračuna, dokler ne stori, kar zahtevamo. Resolucijam se ljudje samo smejejo. Prav na tihem, čisto administrativnim putem, iztiravajo se sedaj mnogi Poljaki, in sicer jih gonijo preko ruske meje. Tako se krše zakoni! Kdor bere socialistične liste, se policijsko nadzoruje. (Posl. Pernerstorfer: Čitati socialistične liste je v Avstriji večje hudočelstvo kot umor.) Potem pa pridejo orožniki, biriči in celo proletarci, da preganjajo in zalezujejo nesrečnika. (Posl. dr. Lueger: In vendar hočete slaviti jubilej ustave!) Ustave ne mislimo slaviti, le načela. (Posl. dr. Lueger: Od načel nima nihče ničesar.) Že priznavanje načel je neki napadek. Ko smo imeli še nekaj neplemenitih okrajnih glavarjev, skušali so ti svojim naredbam vsaj utisniti zakonito obliko. Odkar pa imamo same kavalirje kot okrajne glavarje, so tudi dotične naredbe prav kavalirske. V Kutni Gori zaprli so nekega delavca, ker je nosil rudečo ovratnico. Drugi ljudje smejo nositi rudečo obleko, klobuke in nogovice, ne da bi se jim za to kaj zgodilo.

Dandanes izsesavajo kapitalisti vseh narodov in kast ubogega delavca. V rudokopu Maria-Antonija preiskujejo se delavci vsako drugo leto, če so še popolnoma sposobni za delo. Kdor postane v dveh letih

po napornem delu v rudniku količakaj nespособen za delo, izgubi kruh. Ta rudnik je last grofa Sylva-Tarouca, predsednika katoliškega shoda. V Kolomeji štrajkali so tkalci, ker so dobivali samo po 3 gld. na teden za petnajsturno delo na dan.

Posl. Gnievosz predlaga konec razprave. Zbornica vzprejme nasvet in voli generalnim govornikom pro posl. Czecza, contra pa posl. Brzorada.

Posl. dr. Russ nasvetuje resolucijo, da uzroki, iz katerih je bil razpuščen občinski svet liberški, niso zadostni, posl. Steinwender pa resolucijo, s katero se pozivlje vlada, naj predloži državnemu zboru naredbi o jezikovni ravnopravnosti v Celju in v Celovcu.

Ko sta še govorila generalna govornika, grof Sylva Tarouca, ki se je hotel nekoliko opravičiti, in poročevalec, vzprejela se je ta točka proračuna.

Naslednja seja vršila se je učeraj.

Spominjajte se „Sloginih“ učnih zavodov po doposlanih položnicah poštne hranilnice!

Politični razgled

Razne politične novice. — *Hruški ban je zbolel. Da bi šel kmalu v pokoj!* — *V ogerskem državnem zboru si je vladina stranka že v laseh; utegne se zgoditi, da pojde vladi prav težko za odobritev proračuna.* — *Grofa Thun in Wurmbrandt sta bila pri cesarju v audijenci. Da je bilo to v zvezi s sedanjimi političnimi homatijami, ni dvoma.* — *Oficijozni „Wiener Tagblatt“ pravi, da je za novega češkega ministra namenjen prof. dr. Randa. Tej novici se od drugih strani oporeka, češ, da Taaffe misli na drugega moža.* — *Taaffe pošlje danes ali jutri poslansko zbornico na počitnice. S tem bo rešen vseh skrbi, katere mu prizadevajo sitni gospodje poslanci.*

Novi minister. — *Nemški nacionalci govore že nekaj časa sem o imenovanju grofa Wurmbrandta, deželnega glavarja stajerskega, nemškim ministrom. Grof Taaffe je baje izjavil, da dobi Kuenburg na vsak način naslednika, a ne liberalnega strankarja, ampak neodvisnega moža, ki bi veljal kot zastopnik nemškega naroda v ministerstvu. Levica je baje grozno pobita, ker je spoznala, da bi jej to utegnulo postati nevarno. Grof Wurmbrandt je sicer kot državni poslanec član združene leve, a jako samostalen, da ne rečemo svojeglaven mož in zato le malo priljubljen voditeljen stranke. Vrh tega se boje Plener in Chlumecy, da bi imenovanje Wurmbrandtovo razdvojilo stranko prav gledé češkega uprašanja in zato delujejo z vseni silami zoper Wurmbrandta. Tu je odločen in zagrižen nasprotnik slovenskih narodnih teženj in njegovo imenovanje bilo bi nam v veliko škodo.*

Honvedski spomenik v Budimpešti. — *Osrednji odbor vseh ogerskih honvedskih društev je ukrenil sklicati na dan 6. aprila 1893. l. splošen shod honvedov, da ta določi, kaj in kako je ravnati s honvedskim spomenikom v Budi, ki je pred kratkim vzbudil toliko hrupa. Načelnik zaveze honvedskih društev, tajni svetnik Ivanka, odgovodal se je bil o svojem času in neče preklicati podane ostavke. Slovesne otvoritve rečenega spomenika gotovo ne bo.*

Bismark se je zopet oglašil. — *Pariški „Matin“ priobčil je vsebino pogovora, kateri je imel z Bismarkom novinar Henri de Houx. Bismark je rekel, da želi zadnji čas svojega življenja v miru preživeti in se je želji po vladi za vselej odpovedal tem laglje, ker je za svojo domovino storil dovolj. Brzojavko iz Emsa da je res skrjal, a na vsebino ni to uplivalo, sosebno ne, ker sta bila francoski parlament in francoski narod željna boja. Da pride danes do vojne med Francijo in Nemčijo, imela bi Rusija na Balkanu carte blanche. Vse vlade naj bi se združile na borbo zoper najnevarnejšega sovražnika, zoper socializem. Končno obžaloval je Bismark sramoto, storjeno velikemu Lessepsu.*

Novo špansko ministerstvo. — *Vodja španskih liberalcev Sagasta postavil je novo ministerstvo, v katerem je prevzel predsedstvo. Novo ministerstvo predstavilo se je kraljici regentini in storilo obljubo. Prva posledica te premembe je, da se je večina poslaničkov in drugih diplomatičnih dostojanstvenikov odpovedala. Ministerski svet je ukrenil razpustiti parlament ter odrediti nove volitve. Novoljeni parlament začel bi zborovati 1. aprila prih. leta.*

Domače in razne novice

Osebnostne vesti. — *Naš rojak Devetak, sin deželnega svetovalca, doslej praktikant pri okrožnem sodišču v Gorici, imenovan je bil c. kr. avskultantom.*

Gospod Alojzij Lasciac se vsled povisjanja kot c. kr. namestniški tajnik preseli v Trst.

Dr. A. Gregorčič vrnil se je v Gorico.

Radodarni doneski. — *Za slovensko šolstvo v Gorici došli so nadalje naslednji darovi:*

Po položnicah poštne hranilnice: 31. Ivan Čebašek, kapelan v Št. Vidu na Kranjskem, 2 gld. (Hvala za dostavek na drugi strani!) — 32. Valentin Kragelj, vikarij v Trenti 1 gld. — 33. Ivan Golja, c. kr. finančni nadkomisar v Trstu, 5 gld. — 34. Jos. Hönig trgovec v Kanalu, 2 gld. za božičnico. — 35. Franc Bavčar v Selu 1 gld. 30 kr. in sicer 1 gld. za se, 20 kr. za A. Berbuca in 10 kr. za A. Bavčarja. — 36. „Rabačanska govednika M. Bizjak in A. Peternel darujeta 2 gld. dobro vedo, da „v slogi je moč.“

Drugačnim potom je došlo: Dr. Anton Mahnič je nabral 19 gld.; darovali so: gospod Stefan za šole 5 gld. in za božičnico 5 gld.; gospod podgorci za šole 2 gld. 50 kr. in za božičnico 2 gld. 50 kr.; dr. J. Pavlica 4 gld. — Ignacij Leban, kapelan v Mirnu 2 gld. — Filip Trpin, župan v Križu 60 kr. — Jos. Mašera, vikarij v St. Mavru 5 gld. — Andraž Kocijančič, veleposestnik v Podgori, 5 gld. — France Štepančič, kurat na Otljici, 5 gld. 65 kr. — Sinigoi Anton iz Mirna 1 gld. — Jos Vidmar iz Lokavca 1 gld 50 kr. — P. M. v G. 1 gld. — Simon Rožanc, krojaški mojster v G., 1 gld. — Dr. J. Jakopič, odvetnik v G. 1 gld. za december.

Za božičnice so darovali: Dr. Jos. Jakopič v G. čitalniško delnico v vrednosti 10 gld. — Ign. Leban, kapelan v Mirnu, 1 gld. — Gospa Faganelova v Mirnu 1 gld. — Gospa Jakil v Rupi 50 kr. — Gospa Kerševanova 2 gld. — Ena g.čna iz Solkana 41 kr. — Fran Sivec v G. 1 gld. — Jos. Musič v G. 60kr. — Josip Furlani, duhovnik, o priliki pogreba (15. 12. 1892.) svoje preljubljene nekakinje, vzgledne katoličanke, Frančiške Kalin, omožene Saunig v Biljah, ubogim otrokom „Sloginih zavodov za božičnico 5 gld. — G.čna plem. Fornasari 3 gld. — Vodja Schaffenhauer 2 gld. — Ivan Simičič 1 gld. — Gospa Gabrijelčič iz Avč 50 kr. — Slovenski drsalci 1 gld. 04 kr.

Poleg denarnih doneskov došlo je za božičnice tudi veliko darov v blagu in sicer: G.čna E. Waller z učenkami 44 parov volnenih zapetnic, 3 pare volnenih nogavic in 3 čepice. — Grofina Matilda Attems okoli 50 metrov dobrega blaga za obleke. — Trgovci Delpiro, Mosč in Chebat raznega blaga za obleke. — Klobučar Klement 3 klobuke in 9 kap. — Usnarji Drufa Ivan v G., Drufa Anton v Mirnu, Scaletari, Casagrande, Tosi, Hausner, Lokar, Jakil, Culot, Bisiak, Bensa in neimenovani so darovali usnja za nad 50 parov čevljev. — Delpin in neki drugi trgovec potrebne krojaške pritlikline. — 4 gospodične iz Solkana po 1 ducat robocev. — Gospa Mercinova v Gorici 9 zapetnic in 3 pare rokavic. — G.čna Dolinarjeva blago za 3 predpasnike. — Gospa Komavec se je veliko trudila s šivanjem. — G.čna Cej, učiteljica v Biljah, 2 para nogavic.

Za božičnico v Ločniku so dalje darovali: Župniki Al. Fabiani 1 gld., Fr. Marinič 2 gld., Jos Kodelja 2 gld. in vikariji Fr. Smrekar 2 gld., Fr. Pavletič 3 gld. Jos. Mašera v Št. Mavru 1 gld.

Glujenega srca zahvaljujemo vse požrtvovalne dobrotnike naše zapuščene mladine v Gorici in okolici. Bog vam povrni kje drugod, blagi rodoljubi! Vstrajajmo v pravični borbi za svoj obstanek in bodočnost bo naša!

„Božičnice“ v naših učnih zavodih bodo v naslednjem redu: v nedeljo 18. t. m. ob 4. popoldne bo v čitalnični dvorani velika božičnica „Sloginih“ učnih zavodov. — V sredo 21. t. m. ob 11¹/₂ pop. v otroškem vrtu v Pevni pri mostu, ob 3. pop. pa v Podgori. — V četrtek 22. t. m. ob 3. pop. v Ločniku. — V petek ob 3. popoldne v novih „Sloginih“ zavodih v ulici Barzellini v Gorici.

Posebno opozarjamo slovenske rojake v Gorici na božičnico, ki bo v nedeljo v čitalnični dvorani. Vstopnina znaša 20 kr., otroci 10 kr. Poleg petja, deklamacij in enega prizora igrala se bo vesela otroška igra v dveh dejanjih. Kdor hoče videti, kakó napredujejo naši otroci v „Sloginih“ zavodih, potrdi naj se v nedeljo v čitalnico. — Spored božičnice „Sloginih“ zavodov je naslednji:

1. Petje. 2. Prizorček: Kanarček, cibe in petelin — predst. deca iz otr. vtra. 3. Petje. 4. Deklamacija: Mlad vojak — dekl. deček iz I. razreda. 5. Igranje na gosli. 6. Deklamacija: Bolna mati — dekl. deklica iz III. razreda. 7. Petje. 8. Veseloigra: Maček v zaklju. v dveh dejanjih (iz češkega prevel A. Gabršček). Osebe: Otilija, Otokar, Franica, Ivana, mlinarjevi otroci. Božena, Marija, Julka, oskrbnikovi otroci. Tonček, Jaroslav, Ema, Helena, lovčevi otroci. 9. Petje. 10. Razdelitev darov. Vstopnina: za osebo 20 kr. — otroci 10 kr.

Goriška pošta. — *Prejeli smo naslednje oznanilo: „Da se o božičnih praznikih — doba pri poštah posebno velikega dela — olajša oddajanje in sprejemanje tovarin pri c. k. poštne in brzojavne uradu v Gorici, sklenilo je c. k. poštno in brzojavno vodstvo, podaljšati uradne ure do 7. zvečer pri oddelku tovarin imenovanega urada in sicer od 18. do vštveno 24. decembra t. l. V nedeljo 18. decembra t. l. uradovale se bodo*

pri imenovanem oddelku kakor ob delavnikih. Priporoča se občinstvu, izročiti poštne tovorine že predpoldne pri pošti, da bodo tako c. k. poštne uradu mogoče, odposlati nemudoma vse poslatve na namenjeni kraj. C. k. poštno in brzojavno vodstvo. Trst, 2. decembra 1892.

Ljudska kuhinja osnuje se v Gorici s prvim dnem l. 1893. Na čelu vodstva je baronica Rassaer-Marinelli; vodja je Evg. pl. Pavletič, tajnik Vikt. Uria, denarničar pa R. Kürner; svetovalci so. dr. E. Grešič, Orzan, Bombič Jurij, Ferrini, Pimavčič in Braidotti. — Kuhinja bo v ulici Leoni v hiši gospe Marije Marizza. — Ubožno ljudstvo dobi za 4 kr. takozvane ministre, za 6 kr. pa še lep kos kruha zraven, kar bo zadoščalo za vsakega zmernega in navadnega jedca. Jediti bo preiskoval dr. Grešič. — V ta namen so došli že mnogi darovi. — Dobra misel! Samó da bi se boljše posrečila nego enaki poskusi v poprejšnjih časih.

Drobne novice. — *O pokojnem Močniku* objavimo prihoduji obširnejši članek. — *Vse mitnice* na Primorskem vzle je na javni družbi g. Andrej Konjedič, župan in veleposestnik v Plaveh. — „Corriere“ od torka je bil zaplenjen; od ljudij, ki vedo tajnosti iz uredništva, smo izvedeli, da ga je zadela taka sreča zaradi silovitih napadov na duhovnike v Ločniku. — *Vipavsko železnico* meri šest inženirjev; trije od Gorice do Dornberga in trije od tam do Ajdovščine. Na Kranjskem pa vse spi! — *Ne hodite v Brazilijo*, ker tam so silno žalostne razmere! Ministerstvo je izdalo svarilo pred takim izseljevanjem. — *Postavo o novem denarju* objavila je tudi slovenska izdaja državnega zakonika. Za „Heller“ je sprejeto v prvi vrsti imé vinar, v drugi pa belič.

Novi mestni tajnik. — Mestni magistrat je razpisal službo tajnika, katere je prazna po smrti Favetti-jevi. Zahteva se, da mora biti doktor prava in vešč italijanskega in nemškega jezika. Plača je dobra: 1600 gld., doklada 200 gld. in pravico do starih petletnin. Občudovati moramo železno vstrajnost, s katero prezira mestna gospodstva nas Slovence, če tudi je uverjena, da ne more živeti brez nas. Mestni magistrat goriški ima vsak čas posla s slovenskimi županstvi v deželi, vrhu tega živi v Gorici do 7000 Slovencev, a vendar se od mestnega tajnika ne zahteva znanje slovenskega jezika! Toda kjer ni tožnika, ni sodnika. Ako bomo proti takim zaljenjam ponižno molčali, ne bo nikoli bolje. Čujemo, da se je od neke strani podala pritožba proti pomanjkljivemu razpisu tajniške službe.

Temeljita obsodba. — Videmska „Patricia del Friuli“ se mnogo briga za Favetti-jevega naslednika v mestnej hiši goriški. Z veliko skrbjo priporoča, naj se imenuje le tak tajnik, ki bo vreden naslednik idejam Favettijevimi. Treba bo pa gledati tudi na razumnost in sposobnost, da pride vsaj ena dobra moč v mestno hišo, ki je „la vera casa di ricovero morale“ (prava duševna sirotišnica). Temeljita obsodba! Ne vemo, kakó so ž njo zadovoljni naši „Corrierovci.“

Okrajna bolniška blagajnica v Gorici obnaša se takó, kakor da ni Slovencev na Goriškem, dasi spada pod njen delokrog veliko več slovenskih deželanov. Vse je laško o pri njej; napisi, knjige, tiskovine, dopisi. Tudi v čisto slovenske kraje pošilja laške plačilne naloge in dopise. Svetujemo našim rojakom, naj dosledno in vstrajno zavračajo vse laške dopise. Vrh tega bo treba delati na to, da se razmere pri tem društvu premené. Treba se bo udeleževati volitev in nekega lepega dne dobiti to blagajnico v narodne roke. Pisarji in uradniki so naši odkriti nasprotniki.

Trgovinska in obrtniška zbornica v Gorici se vedno dosledno prezira slovensko dvetretjinsko večino v deželi. Njeno glasilo je „Corriere“, v katerem za dobro plačilo priobčuje svoje oglase in sejne zapisnike. Mi odločno protestujemo, da se takim načinom tudi z našim denarjem podpira židovski hujskač v Paternolljevi tiskarni. Ta zbornica dopisuje in uraduje le italijanski. Ali ni tu nikake višje oblasti, ki bi jo poučila, da na Goriškem prebiva dve tretjine Slovencev, katerih nikakor ne sme takó žaljivo prezirati, kakor je delala doslej?!

Laška posojilnica v Gorici. — O tem društvu smo že večkrat pisali in svarili naše rojake, naj se ne dajo loviti v njegove zanjke, ker Slovenci imamo že staro in prav dobro posojilnico v Gorici. Zdaj pa čujemo, da nekateri naši rojaki v okolici in v Brdih nas niso ubogali, zato se pa tudi jako kesajo, da so zašli v laške in židovske mreže. Pozor! To bodi v svarilo drugim. Naša „Goriška ljudska posojilnica“ daje denar po ugodnejših pogojih; seveda mora biti varnost popolna. Kdor hoče dobiti denar na osebni kredit, mora sam biti dober gospodar in dati mora tudi dobrega poroka.

Tudi zadeva z napisi te laške posojilnice je znana našim čitateljem. Zadnjič smo povedali, da se je v državnem zboru podala v tem oziru celó jako rezka interpelacija. — Danes moremo poročati, da sta kar čez noč izginila velika, in ponosna napis „Cassa di risparmio“ (hranilnica), ki sta se raztezala po celi hiši nad lekarno Kürner-jevo nasproti gledišču, namesto teh

pa so napravili pravilen in polen napis „Associazione cooperativa di credito in Gorizia, consorzio registrato a garanzia limitata.“ — S tem so modri goriški gospodje doživeli grozno blamažo, katero bi si bili kaj lahko prihranili, ker vedeti so morali, da v Gorici ne živijo sami tepci, ki ne vedo, kaj je prav in kaj ne, kaj velja zakon in javni blagor. „Rinnovamento“ je pri tej zadevi zopet pokazal, kakó zna ob pravem času govoriti pravo, možko besedo, ki se daleč sliši in tudi uvaža.

V Podgori je umrla tamošnjemu rodoljubnemu županu g. Antonu Klančiču nadepolna 18-letna hčerka Marija. Bolehala je že dolgo časa na neki mučni srčni bolezn. — Krasen pogreb, kakoršnega morda Podgora še ni videla, vršil se je v nedeljo ob 3½ popoldne. Poleg domačega gospoda vikarija vodili so spreved še pred. g. dekan Filipič in g. vikarij Kodermac iz Ločnika ter vikarij č. gosp. Pahor iz Pevme. Občinstva bilo je brez števila od blizu in daleč; iz Gorice došlo je mnogo slovenske gospode. Rakev nesla so belo oblečena dekleta in deklice. Domači pevci peli so po poti psalme, v cerkvi in na pokopališču pa „Jamico tiho.“ — Žalostnim starišem naše najodkritosrečnejše sozaljce.

Iz Ajdovščine se nam poroča: „Prvi občni zbor ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico bil je v nedeljo 11. t. m. Odbor se je osnoval sledeče: Predsednica gospa Tereziya Gabrijelečič, blagajnica gospa Kersnik Leopoldina, tajnica gospica Jurmann; njih namestnice so: gospa Marija Lokar, gospica Olga Žvokelj in gospica Sofija Makovec. —

K zborovanju se je zbralo mnogo odličnega narodnega ženstva in narodnjakov iz Ajdovščine in okolice. — Zborovanje vršilo se je po napovedanem redu. Po zborovanju bila je domača zabava. Tekmovala sta jako dobro izvežbani pevski zbor navzočih rodoljubkinj. Iznemajala nas je tudi izvrstna deklamovalka gospica Olga Fabijani s prekrasno deklamacijo; žela je obilo pohvale.

Podružnica šteje okolu 70 udov in upamo, da njih število še naraste. Nabrala se je zraven rednih doneskov še lepa svota od razprodanih knjižic. Zahvaliti se ima odbor rodoljubnim ajdovskim krogarjem, koji so pri lovske večeru v Lokavcu nabrali za našo mlado podružnico 30 kron. Slava jim. Veseli nas, da se je pri nas ustanovila nova trdnjavica v obrambo naše narodnosti.

Da bi izvrstno delovala, to nam janči odbor.“ —

Lahonski terorizem. — Ivan Kožlin si je najel stanovanje pri Andreju Perku v Ločniku. Ker pa Kožlin pošilja svoja dva otroka v slovensko šolo, odpovedal mu je Perko stanovanje sodnijskim potom. Perku je šel na roko znani odvetnik Graziadio Luzza tto, sin „Corrierove“ urednice, katerega vidimo vselej z največjim ognjem na delu, kedar gre proti kakemu Slovincu, dasi ima največ posla in zaslužka prav z našimi ljudmi.

Narodna Čitalnica v Kanalu bo imela v nedeljo 18. t. m. ob 3½ popoldne v svojih prostorih svoj redni letni občni zbor po naslednjem redu:

1. Pozdrav predsednikov. 2. Čitanje društvenih pravil. 3. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 4. Volitev novega odbora za leto 1893. 5. Naročitev časopisov za leto 1893. 6. Razprodaja časopisov za leto 1893. 7. Razni nasveti. K obilni udeležbi uljudno vabi — Odbor.

Vabilo k občnemu zboru ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Tolminu dne 18. t. m. po večernih v čitalniških prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo odstopajočega osnovalnega odbora — 2. Upisovanje novih družbenic — 3. Volitev stalnega odbora — 4. Nasveti v prid in povzdigo podružnice. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Prav veseli smo tega vabila. Ne dvomimo, da se gospé in gospodične ter sploh vse narodne žene v Tolminu v obilem številu odzovejo temu vabilu osnovalnega odbora. Prepričani smo, da bo nova ženska podružnica vredna sovrstnica drugih enakih društev na Goriškem in da popravi oni veliki narodni greh, kateri nosi na hrbtu tamošnja v sladkem „dolce far niente“ speča možka podružnica. Živele narodne Tolminke!

Ženske podružnice družbe sv. C. in M. začele so druga z drugo tekmovali. Ljubljanska je nabrala v zadnjem času 700 gld., nova sežanska 228 gld., idrijska 180 gld., belokranjska v Črnomlju 105 gld. Slava narodnemu ženstvu!

Nesreča v snegu. — Pretekli teden šel je finančni stražnik Korsič na Srednjem po noči v službo. Ker je bil svet deloma zmrazil in deloma pokrit s snegom, spodrsnilo se mu je in zletel je čez neki rob takó nesrečno, da se je smrtno pobil. Pri tem padcu polomila se mu je puška in sablja.

Ponarejeni petdesetaki še vedno strahijo. Neki Benečan je menjal dva taka petdesetaka v Kanalu; trgovca A. R. in tamošnji dacar sta papir sprejela, ker ga nista

poznala. — Sodišče je to reč izvedelo ter delo oba pod ključ.

Roparski napad? — V. P. na Banjšicah naznanil je svojim upnikom v Kanalu, da naj mu napravijo pobotnice do preteklega torka, ko prinese denar in plača. V sredo smo dobili vest, da se je V. P. res napravil v terek jutraj zgodaj v Kanalu, da je pa bil obstreljen (k sreči le v obleko, ki je začela goreti), a neznan lopov da mu je odnesel ves denar, namreč: 3 stotake, 6 petdesetakov in za kake tri stotake desetakov in petakov. — Orožniki so začeli takoj reč preiskovati in to baje s prav dobrim uspehom, kajti deli so pod ključ istega V. P., kateri je napad sam izumel, češ, da bi se mislilo, da je hotel svoje dolgovne poplačati, a da je revež bil roparski napaden in okraden. Obstrelil si je obleko sam s slabo starinsko puščico. Jako „kumštno“!

Požar. — V Gorjah nad Cerknom nastal je 7. t. m. velik požar. Enemu posestniku pogorel je hlev do tal, hiša pa do zidov. Škode nad 2000 gld.; zavarovan je bil za samih 600 gld. — Drugemu posestniku pogorel je hlev v vrednosti 500 gld.; zavarovan ni bil.

Važna razsodba. — Na pritožbo slov. polit. društva izdalo je ministerstvo rešitev, da mestni magistrat celovski je prisiljen slovenske uloge ne le sprejemati, ampak jih tudi v slovenščini reševati, kajti slovenščina je na Koroškem deželni jezik, a Celovec je mesto s pomešanim prebivalstvom. Ta razsodba je silno razdražila velike nemške „liberalce“, ki upijejo o „zatoranju nemštva“ v Avstriji in ropotajo proti vladi. Kaj je pa vlada hotela drugega nego rešiti pritožbo po obstoječih postavah?

V Gorici ni bilo še takega slučaja, da bi se kdo pritožil proti laški rešitvi mestnega magistrata. Treba bo začeti tudi tukaj! Ni dvoma, da goriški Slovenci dosežemo isti uspeh, kakor v Celju in Celovcu.

Novo sodišče. — Uradna „Wiener Zeitung“ objavila je 10. t. m. naredbo pravosodnega ministerstva, s katero se ustanavlja novo c. kr. okrajno sodišče v Cerknici na Kranjskem. V novo sodišče se združi 9 občin sedanjega logaškega okraja, namreč: Cerknica, Dolenja vas, Grahovo, Zerovica, Sevšček, Begunje, Bezuljak, Kožljek, in Vlaka.

Tamošnjim prebivalcem se s tem izpolni dolgoletna vroča želja. — Naši Cerkljani pa naj pazijo, da svojega dosedanjega sodišča ne zgubé, kakor je baje že predlagano. Opozarjamo jih še enkrat, naj poskrbe, kakor so se zavezali, za primerno poslopje, sicer je sodišče zares v nevarnosti. — O kobariškem sodišču čujejo se ugodni glasovi. Ako bo cerkljansko sodišče odpravljeno, bo gotovo ob enem ustanovljeno ono v Kobariču.

Prva slovenska opera. — Slovenci imamo silno veliko raznih zborov in drugih skladb, pa tudi par operet, le do opere nismo dolgo časa mogli priti. To je tudi naravno, kajti kaj bi nam bila opera brez gledališča? — Zdad pa, ko imamo v Ljubljani gledališče, prikazala se je na dan tudi opera, prva narodna spevoigra „Teharski plemiči“. To je lirčna opera v 3 dejanjih; spisal jo je pesnik A. Funtek, uglasil pa dr. B. Ipavec. Pesnik je porabil poetičko snov, znano po vsem južnem Štajerskem, kakó je celjski grof Urh povzdignil Teharčane v plemiški stan. — Prvič se je opera predstavljala v soboto; strokovnjaška kritika jako hvali delo in predstavo. Ni dvoma, da se bomo s prvo narodno opero še obširneje bavili. Hvala pesniku in skladatelju za nemali trud, kateri sta imela pri ustvarjanju tega dela. Naj bi nam njiju izredna talenta v lepi složnosti ustvarila še druga enaka dela!

Vipavska železnica. — Povedali smo, da se merodajne oblastnije čedalje bolj zanimajo za vipavsko železnico. Šhodi pri nekbu so imeli prav dober uspeh. Od dežele in goriškega mesta je zagotovljenih 250.000 gld.; vrhu tega izdeluje deželni odbor potrebne načrte. — Pa tudi visoka vlada je začela uvaževati prošnje vipavskih občin, katere sta ji izročila poslanca dr. A. Gregorčič in Alfred prof. Coronini. V proračunu trgovskega ministerstva za l. 1893. čitamo namreč, da vlada zahteva za izredne železniške potrebnosti okoli 30.000 gld. več od lani in sicer za generalne načrte raznih potrebnih železnic, med temi one iz Gorice po Vipavski dolini v Postojno. — Začetek je torej storjen! Bog pomagaj dalje. — Mi Goričani smo vselej govorili o železnici iz Gorice v Logatec, vlada pa govori o Postojni. Zdad je skrajni čas, da se Notranjci zganejo in da poprosijo za ono črto, ki bi jim največ koristila. Ne spati, na delo!

Wolfov slovar. — Zadnjič smo priobčili vabilo na naročbo slovarja. To delo bo velike važnosti za slovensko književnost. — „Südsteirische Post“ se pa spodkita nad ceno, češ, da slovar bo stal vendarle 10 gld. ali še več, kar je takó visoka cena, da marsikdo si slovarja ne bo mogel omisliti, dasi bi ga rad imel. Imenovani list omenja, da pokojni dobitnik, škof Wolf, je zapustil veliko tisočakov za to podjetje in da njegov namen je bil: oskrbeti našemu narodu ob-

širen in natančen slovar za majhen denar. Mi se pridružujemo izjavi štajerskega lista, kajti za 50 kr. se vsak snopič kupi. Čemú to, ko je na razpolago izdatna svota tisočakov? Oskrbite nam zategadel besednjak kolikor mogoče po nizkih cenah; takó bote lahko tiskali par tisoč iztisov več. Taka je bila brez dvoma volja pokojnega slovenskega dobitnika Wolfa!

Poštna razmera na Kranjskem so menda še bolj žalostne nego pri nas na Primorskem; vsaj po poštnih pečatih dalo bi se takó soditi. Pa tudi znana izjava kranjskega višjega poštnega komisarja Corá, katero smo omenili v „N. S.“, daje nam mnogo misliti. Toda vse to prav nič ne moti velike rodoljube, ki se zbirajo okoli ljubljanskega „Slovenca“, saj se „karniflajo le narodno-napredni poštanji in uradniki. Zató „Slovenec“ še vedno ne preneha s hvalospevi poštnemu ravnatelju tržaškemu in kranjskemu višjemu poštnemu komisarju Corá. — „Slovenec“ je začel iti na roko protislovenskim težnjam in spletkam na našej zemlji, on opravičuje naredbo, da so se poslali v Ljubljano poštni praktikanti, ki razum svoje laščine ne znajo nobenega drugega jezika. „Slovenec“ je dejal, da ni bilo drugih, ko sam nekoliko niže strese za ušesa 25 slovenskih uradnikov v Trstu, češ, da ne znajo neizogibno potrebne laščine. Taka pisarija je vredna, da se kot nekaj unicum zabilježi v slovenski zgodovini. Neverjetno, a resnično je, kakó nizko so padli naši „katoliški Slovenci“, da trosijo o svojih rojakih take nesrečnice, kakoršnih se niti naši narodni nasprotniki še niso umislili. Kar je slovenskih rojakov pri pošti, znajo vsi za uradno rabo prav takó dobro italijanski, kakor vsak Italijan. Zató naj bo „Slovenec“ le brez skrbi, tržaškimi Lahom se ne bo godila nikaka krivica!

Iz „Slovenčevih“ člankov je razvidno, da prejema vse podatke naravnost iz višjih poštnih krogov. Častitamo takim zvezam!

Tiskovna pravda. — Pretekli teden vršila se je pred porotniki v Rovinju tiskovna pravda proti uredniku lahonskega „Giovane Pensiero“ v Pulju; tožila staga deželni poslanec Wasserman in njegov sin zaradi razžaljenja časti. „Giovane Pensiero“ je namreč imenoval Wassermana med drugim: „Galantuomo da ergastolo, Cresco divenuto tale mercé una serie di ladrerie e d'imbrogli.“ (Poštenjakovič za kaznilnico, bogataš, ki je obgatel s celo vrsto tatvin in sleparstev.) No, to je nekaj več nego jih je profesor Babš slišal v „N. S.“ — Pravda je že začela, urednik Martinolich je nastopil pot dokaza. Ko se je obravnava pretrgala, sta se pa obé stranki pomirile in pravde je bilo konec.

Da je bila krona še sijajnejša, vršil se je v proslavo te sprave banket, pri katerem se je mnogo pilo in veliko govorilo o složenem boju italijanstva proti slovanstvu. Konečno se je nabralo nekaj goldinarjev za „Legó“ in čast je bila povrnjena, domovina pa rešena.

Lepa slavnost vršila se je na praznik 8. t. m. pri sv. Ivanu v tržaški okolici. Obče spoštovani župnik svetoivanski, g. Ivan Treven, praznoval je svojo sedemdesetletnico. V predvečer bila je razsvetljena vsa vas in pevci priredili so g. župniku podoknico. Vse ljudstvo se je radovalo pozno v večer. Drugi dan je bila slovesna maša; slavljencu so se predstavile razne deputacije, mej njimi tudi od političnega društva „Edinost“. Pri banketu je bilo nad 80 oseb. Posvetna in duhovska gospoda bili so združeni v najlepši harmoniji. Pravo naučeneje vzbudile so besede g. Logarja, bivšega kaplana slavljenceva, ki je v krasnem govoru slavil uzornega duhovnika in rodoljuba. Gnusni napadi italijanskih listov na čestitega starčka našli so pri vsej slavnosti odločen odgovor. V ime političnega društva „Edinost“ nazdravil je slavljencu g. Cotič, v ime „slovenskega pevskega društva“ pa njega predsednika g. prof. dr. Glaser. Jubilar zahvalil se je s prostimi a od srca prihajajočimi besedami. Pevci in tamburaši svetoivanski pripomogli so mnogo, da se je prav lepo izvršila vsa slavnost. Za družbo sv. Cirila in Metoda nabralo se je pri banketu 31 goldinarjev.

Odbor akad. društva „Triglav“ v Gradcu urenil se je po odstopu treh odbornikov (predsednika, podpredsednika, knjižničarja) na novo za zimski tečaj 1892.—1892. takole: Gosp. dr. med. Tone Schwab, predsednik; g. dr. med. Ivan Jenko, podpredsednik; g. stud. jur. Edvard Pajnič, tajnik; g. stud. jur. Josip Faganelj, blagajnik; g. cand. jur. Srečko Kovačič, knjižničar; g. stud. jur. Martin Zwitter, gospodar; g. dr. med. Bela Stuhec, odborniški namestnik.

Dalmatinski poslanec Šupuk je bil tožen zaradi razžaljenja časti. Tožil ga je učitelj Jurković. Poslanec Šupuk mu je baje grozil, da ga dá preteptati, da mu že pokaže, kdo je Šupuk itd. Imunitetni odsek našel je, da je bila zatožba opravičena, ker Jurković je navajal celo vrsto prič, ki bi dokazala Šupukovo krivdo. — Dne 10. t. m. bila je obravnava, katere konec je bil za Šupuka povsem časten, ker bil je oproščen, učitelj Jurković pa je bil obsojen, da mora plačati vse stroške.

Štrajk v Zagrebu. — V Zagrebu nastal je štrajk med tiskarskimi stavci, ki so vsi

ob enem ustavili delo, zahtevajoči večje plačilo. Zagrebški listi so prihajali zaradi tega nekoliko bolj stisnjeni na dan, a izhajali so vendarle redno. Vsaka tiskarna ima namreč po več učencev in s temi so si pomagale. Došli so pa hitro stavci iz drugih krajev na pomoč, takó da delavci niso dosegli svojega namena. Zdad bo večina delavcev zadovoljna, ako bodo po dosedanjih pogojih zopet sprejeti v delo. Zdi se nam, da zagrebški stavci so imeli najmanj uzroka za štrajk.

Laška vina. — Po poročilih poljedelskega ministerstva italijanskega pridelali so letos v Italiji 33½ milijonov hektov vina — štirikrat več nego v Avstriji. Posebno bogato trgatav so imeli v srednji in južni Italiji, nekoliko slabšo v Piemontu in Lombardiji.

Odslej bodo torej laška vina še obilnejše silila v Avstrijo ter uničevala kupčijo z domačimi vini. Modra naša vlada in njej poslušni državni zbor sta jim na stežaj odprla vrata v Avstrijo. Ako pojde takó naprej, pridejo v 12 letih vsi vinski kraji na boben. Tako skrbi vlada za avstrijske državljane!

Gipsana vina so človeškemu zdravju zelo škodljiva. To je dokazano. — Kdor čita našo prilogo „Gospodarski List“, prepričal se je, kakó škodljiva so v tem oziru laška vina, ki so dvakrat in trikrat gipsana nad ono mero, katere se že kot škodljiva razglašajo. Na vsak hekto pride namreč 3 do 4 kile gipsa, kar je naravnost strup za onega, ki pije tako vino. — Zató naj se vsakde ogiblje laških vin. Če tudi plača naša domača vina po par goldinarjev draže, ne bodi nikomur žal za to, kajti zdravje je vendar večje vrednosti nego malovredno in ceneno laško vino!

Južna železnica znižala je vozne tarife za vino iz južnega Tirolskega na Dunaj ali v Budimpešto; pri vsakem vagonu znižala je ceno za 40 gld. Temu zgledu bodo sledile tudi druge železnice. S tem se hoče prihiteti na pomoč avstrijskemu vinarstvu. Potrebno bi bilo, ko bi se znižali vozni tarifi za vsa avstrijska vina. S tem bi se moglo nekoliko tekmovali z laškimi vini. Samó da bi sedanja naredba južne železnice ne prišla v korist tudi laškim vinom!

Hripa. — Komaj nas je jenjala strahota kolera, že se z zimo oglašajo nagajiva hripa ali influenza, takó da ubogi zemljani nismo nikoli brez skrbi pred takimi neljubimi gosti. Na Laškem jo že imajo na več krajih. Umrl je vsled nje tudi znameniti Werner Siemens, izumitelj plinovitih svetilnic, kakoršna se nahaja v veliki dvorani „Goriške Čitalnice“; imel je že 76 let.

Tržne cene. — Kavi cena polagoma pada. Zdad se prodaja: santos 144, 146 in 150; sandomingo 160, java 164, portoriko 180, cejlon in moka 185. — Sladkor 37. — Petrolji 15¼. — Maslo surovo 90, kuhano 1 gld. — Špeh 64.

Knjige pokojnega Komela. — Pokojni naš rojak gosp. Andrej Komel plem. Sočebčan spisal je veliko vojaških knjig, katere je razpošiljal po domovini mnogim rodoljubom na ogled in v razprodajo. Prav veliko je takih dolžnikov po vseh krajih Slovenije. Pokojnikova uдова gospa Ida Komel (Gradec, Grazbachgasse 40.) pozivlja tem potom vse take gospode, naj je pošljejo bodisi denar bodisi nerazprodane knjige. Kdor tega ne stori, imel bo sitnosti. Vsake-mu svoje.

Epidemična komisija v Budimpešti poslala je toplo zahvalo tovarni za konjak grofa Géza Esterházy, ker je ubogim kolernim bolnikom brezplačno delila svoj izborni konjak.

Odsek za silo v Hamburgu na tak način zahvaljuje imenovano tovarno za dokazano človekoljubnost: „Usoda, ki ji naše rodno mesto posetila v obilni meri, zadene naravno najbolj uboze. Vi ste zategadel vršili dvojno dobro delo, ko ste nam poslali 200 steklenic konjaka za naše uboze. Sprejmite zategadel našo najprejrejšo zahvalo za ta pripoznani dobri in zares ozdravljajoči konjak z željo, da bi vaša lepa Ogerska bila varna pred nesrečno kolero.“

Verfälschte schwarze Seide Man ver-brome ein Musterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echtes, rein gefärbtes Seide kränzelt sofort zusammen, verlässt bald und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe. - Verfälschte Seide (die leicht speckig wird und brennt) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schussfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert); und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht kränzelt sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Die Seiden-Fabrik G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.), Zürich versendet gern Muster von seinen echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in's Haus. 4

PO NIZKI CENI
proda se prav dobro ohranjen
glasovir
v ulici Municipio št. 8, III. nadst. na levo

Spominjajte se „Sloginih“ učnih zavodov!

ZAHVALA.

Najmilejša tolažba v britki žalosti, v katero nas je te dni stopil pretužen dogodek v družini, bilo nam je prijazno sočutje, katero so nam na tako sijajen način razodeli naši ljubi sorodniki, prijatelji znanci in sosedje sprejemši v ogromnem številu k zadnjemu počitku našo nepozabno, presrečno ljubljeno

MARIJO.

Vsem skupaj izrekamo za to iskreno zahvalo. Posebno pa zahvaljujemo še prečastito duhovščino, preblage gospe in gospode iz Gorice, domače pevce in spremljevalke, velečastito vodstvo in uradništvo podgorske papirnice, slavno učiteljstvo, velikodušne darovalce prekrasnih vencev in sploh vse tiste, ki so si vsak po svoje prizadeli povečati tužno slovesnost in izkazati nam svoje odkritosrečno sožalje

Bog plati stoterokrat!

V PODGORI 12. decembra 1892.

Redbina Klančičeva.

Fr. Kolavčič

gostilničar v Gorici

naznanja slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da se je premestil iz hiše g. Grusovina v hišo g. De Bassa za Mesnicami (Morelli) št. 43. — Zagotavlja dobro jelo in pijačo ter se slav. občinstvu najuljudneje priporoča, da bi se o tem prepričalo.

M. VALENTINČIČ

naslednik A. Riedl-a

v Gorici, za Mesnicami (Morelli) 9

izdeluje reči iz srebra in bron, cerkveno opravo, svečnike, svetilke, ostensorije, ke-lihe itd. itd. Popravlja stare oprave s srebrom in pozlačenjem na ognju; izdeluje tudi kakoršnekoli strelovode vse po najnižjih cenah.

„Slovanski svet,“

politiški, znanstveni in leposlovni polumesečnik, od 16 strani odslaj povečan na 20 strani iste oblike, stopi l. 1893. v svoje VI. leto z neizpremenjenim programom, zajedno bode v posebni prilogi priobčeval in s e r a t e, zlasti o književnosti vseh slovanskih literatur.

„Slovanski Svet“ teži po nacionalni avtonomiji za vse avstro-ogerske narode, za njeno izvršitvijo po izvršitvi raznih zgodovinskih državnih prav, med katerimi hrvatsko vključuje tudi Slovence; po povratu cirilometodijske cerkve; po oživiljenju slovanske kulture v obcem gospodarstvu, umetni obrti in razni umetnosti; ocenjuje razmere in dogodke vseh slovanskih narodov.

Za leposlovje odmeri slovanske umotvore in podajal bo tudi prevode krajših leposlovnih del, potem črtice slovanskih literaturnih zgodovin, životopise velikih slovanskih mož, itd.

Leta 1893. pride med razpravljanjem cerkvenih uprašanj na vrsto zgodovina cirilometodijske cerkve med Jugoslovani, sosebno Slovenci. Kraljevič Marko se bode označeval na podstavi v listu priobčevanih jugoslovanskih episkopij, — List bode razgovarjal v večji meri slovanske razmere, pri tem poštevati tudi slovansko učiteljstvo, dijaštvo, ženstvo.

Cena lista ostane stara, namreč 4 gld. za celo leto, 2 gld. za 1/2 l. in 1 gld. za 1/4 l.; za učiteljstvo in dijaštvo 40 kr. manj na leto. Naročnina se pošilja uredništvu v Trst.

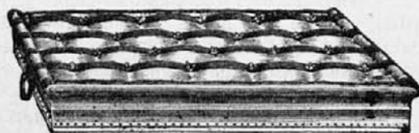
Uredništvo „Slovanskega Sveta“.

Restavracija pri Katerinju

na Goriščeku v Gorici

Podpisanec počašuje se naznaniti svojim častitim gostom, da je zopet prevzel gori imenovano restavracijo, in zagotavlja, da bo, kakor vselej, tako tudi zanaprej vestno skrbel za dobro in zdravo pijačo, vedno sveže pivo in pristna vina, kakor tudi za okusna jedila. Priporoča se bi-leži se z odličnim spoštovanjem udani

Pavel Glissmann.

11 goldinarjev franko do vsake železniške postaje na Goriškem poslan, ako se naročnik skliče na ta časnik, stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljših tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platenim cvilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15 — 20 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlani, tapcirani modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne namodestke, kakor žičaste žimnice, slamnice itd., kateri pravemu namenu, imeti dobro posteljo ne vstrežajo.

ANTON OBREZA,

tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Ta domača, edina narodna tyrdka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolje priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, zagrinjal in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in franko. — Hitra in poštna postrežba, nizke cene posebno pri baliških in obširnejih naročilih.

otročji vozički

jako elegantni, fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po gld. 5.59 6.—, 7.—, 8.— 9.— 10.— in višje po vsaki ceni do 25 gld. Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje tročjih vozičkov.

Pozor Slovenci v mestu in na deželi!

Te dni odprla se je v Gorici v ulici Rabatta št. 18 zaloga „Vrhniškega piva“. To pivo zaslovelo je v kratkem času po Kranjski in izpodrine s svojo dobroto kmalu vsako drugo pivo. Razprodaja se na debelo v sodčkih in zabojih po 25 steklenic. Steklenice napolnjene bodo vse v tovarni na Vrhniki, a ne, kakor se to često dogaja, pri založniku.

Kdor hoče tedaj biti v izbornim pivom izvrstno postrežen, poskusi naj samo enkrat, in gotovo se bode oglašil še večkrat.

JANEZ PUC,

založnik

Prave in edine kapljice sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava do-brodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se doka-že njihova moč. — Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žele-žne bolezni. Prav izvr-

stno vstrežajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na eranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bo-žjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo same omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljate pa edino v lekarnici **Cristofoletti v Gorici**, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis, v Ljubljani v lekarni U. pl. Trnkoczy G. Piccoli, in Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj“; v Postojni v lekarni Baccaricchio, v Ajdovščini v lekarni Sapla, v Vipavi v lekarni Guglielmi, v Beljaku dr. Kumpf.

1 steklenica velja 30 kr.

NB. Varovati se je treba marsikakih balzamov, katere sijočno oznanjajo in priporočajo, ki pa kvarijo človeku le zdravje, ker dražijo želodec in živce, da nastanejo lahko hudi in nevarni nasledki.

Poštna opraviljelica se išče za novi poštni urad **Križ Cesta** v Vipavski dolini. Pogoji se izvedó pri poštarju **Anton Berbuču** v Križu.

JOSIP BISIČAK

v Raštelju št. 3.

Zaloga usnja

iz prvih tvornic domačih in tujih ter vsakoršnih rečij, ki se potrebujejo v čevljarstvu, sedlarstvu in knjigovozstvu.

Dalje zaloga vrvij vseh vrst. Vse na drobno in na debelo po takih cenah, da se boji ne tekmo-vanja.

Zastop najznameuitejše tvor-nice nepremočljivih streh za vozove.

Francoska dreta po 65 kr. zavoj.

Leseni željčiči, l. v., beli 21 kr. kilo v vrečah po 12 1/4 kilov.

Čevljarški lep (koko) l. v., 95 kr. kilo, v vrečah po 12 1/4 kilov.

Kwizdov

5

Get za lase proti prhljem in izpadanju las. 1 stekl. 50 kr.

Čebulno mazilo, pospešuje rast las. 1 ponvica 80

Obliži za kurja očesa 1 škaljica 35 in 70 kr.

Tinktura za kurja očesa in bradavice. 1 steklenica 35 kr.

Konjak z železom, za zboljšanje krvi 1 stekl. 1 gld. 40 kr.

Ribje olje, 1 steklenica 70 kr. in 120 gld.

Francovo žganje, 1 stekl. 85 kr.

Trpotčev sok, proti kašlju in hripavosti otrok, 1 stekl. 35 kr.

Razpošilja vsak dan po pošti glavna zaloga **Kreisapotheke in Korneuburg b. Wien**

Najboljše sredstvo za

ŽELODEC,

katero želodec in opravi prebavnih delov života krepa in tudi odprti život pospešuje, je

tinktura za želodec,

katero pripravlja

Gabrijel PICCOLI,

lekar „pri angelju“

v Ljubljani na dunajski cesti.

Cena 1 stekl. 15 novcev.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 stekl. stane gld. 1.36; s 24 gld. 2.60; s 36 gld. 3.84; s 44 gld. 4.26; 55 stekl. tehta 5 kg. s poštno težo in velja gld. 5.26; 110 stekl. gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik. Dobiva se v vseh lekarnah v Gorici in na Primorskem.

SVEČARNA NA PAR

Alojza Baderja

v GORICI, Semenška ulica 24.

Odlikovana na raznih svetovnih razstavah, na vati k a u s k i razstavi l. 1888. pa z

zlato svetinjo.

1. Ponuja častiti duhovščini in čast. cerkvenim oskrbnistvom svoje sveče in torče iz čistega garantovane-ga čebelnega voska, izdelane pod nadzorstvom prečastitega knez nadškofjskega ordinarijata goriskega; na vseh je pritisnjena tvor-niška znamka, protokolovana v registrih c. kr. oblastnijske.

Cena znaša gld. 2.50 za kilo s plačilom po enem lelu ali pa s 30% popusta pri takojšnjem plačilu. Naročila čez 4 kile pošiljajo se prosto poštne in stroškov za zavijanje.

2. Velikonočna sveča tudi iz čistega voska, okrašena z ploho-rezbo, cveticami in pozlačenimi orna-menti, kar se dela vse v vosku.

3. Velikonočne sveče s sli-kami na olje in tudi okrašenimi z orna-menti v dozdevni slikarji.

4. Izdelujejo se tudi sveče in torče za razvitlavo in pogrebe itd. namreč.

a). Sveče voščene I. sostava po avstrijskem načinu gld. 2.20 kilo.

b). Sveče voščene I. sostava po lombardskem in beneškem načinu gld. 1.60 kilo.

Pogoji gornji.

5. Najfinejše kadilo Lagrima Orientale gld. 1.20 kilo.

6. Kadilo nižje vrste v zrnih 70 kr. kilo, kakor tudi storač in gumij Mirra.

Da so sveče iz pravega čistega čebelnega voska, garantuje se s 1000 gld.

V novi zalogi vin

ANTONA BREZEL-a

Za mesnicami (Morelli) št. 12

prodaja se vino I. vrste, teran iz Vižnanja po 17 kr. liter, toda ne spod 56 litrov.

Obratiti se treba do An-tona Brezel-a na Tržaški cesti št. 11 ali pa v gostilno Al Sole za mesnicami.

Ono vino se prodaja na drobno po 28 kr. v gostilni Al Sole.

Kdor hoče pripravljati dobro kavo, kupi naj si

Oelz - ovo kavo

Ölz-ova kava je najboljše kavino pramesilo Ölz-ova kava nima vsebi krušk, ne repe, ne sirupa. Prodaja se v vseh prodajalnicah jestvin.

Ant. Jeretič

za veliko vojašnico, nasproli zelenjadnemu trgu

Najcenejša prodajalnica papirja

ter vsih v to stroko spadajočih šolskih in uradnih pripomočkov, pri-poroča slavnemu občinstvu, kot najumestneje in najceneje darilo za Božič in Novo leto, v lastnej založbi izdane

POEZIJE

zbirka liričnih pesem, fantazij, humorističnih balad itd.

Spisal Fran Andrejevič Zakrabski.

Knjižica, obsegajoča 144 strani v velikej osmerki, je na dobrem, trdnem papirju, jako lično sestavljena; stane broširana, to je mehko vezana, z lepo naslovno obliko, samih 40 nov., elegantno trdno vezana v usnje 1.— gld.

Priporoča nadalje bogato svojo zalogo Voščilnih listov, humoristič-nih dopisnic, Koledarjev, Album-ov za fotografije in upisovanje.

Izvršuje naročila na Vizitnice iz najfinejega, jako trdnega, slo-nokostnega prozornega papirja, 100 komadov za samih 70 nov.

Za prodajalce v mestu in na deželi: 100 pol pisemskega papirja v osmerki od 12 nov. naprej.

Sklad 500 pol uradnega papirja navadne velikosti 34×42 cm. gld. 0.85

Sklad 500 pol uradnega papirja boljše vrste od 1.25 gld. naprej.